

GS 706

Gref Adam.

Original,

2f

Carl Lindegren.

Melodien Egen och Behaglig.

Tryckt i Gefle,
hos Carl Gustaf Sundqwist 1813.

I.

I Forntiden lefde lycksalig och fri,
 Gref Adam på Eden, et stort
 Säteri,
 Med Djurgård och Trågård och län.
 ga Alleer,
 Chinesiska Bryggor, och Höga
 Bosqueer;
 Fullkomligt wår präktiga Kungs.
 Trågård lik,
 Så när som på Vaux-hall och
 Gardes-Musik.

2.

Den Tiden ej bruktes att plöja och så,
 En Bønder, och Torpare funnos ej då.
 Då fanns ej Fransoser, och Roy.
 por, och Pesten,
 Ej Slotts-Cancellit, eller Doctorn,
 och Prästen;
 Då åt man ej Drar, då åt man
 ej Swin,
 Då brygdes ej Öl, och då dracks
 inte Wia.

3.

3.

Grefwinnan och Grefwen, i ära
 Serwerade Bordet med Watten,
 Med Applen, och Pärön, och Rör.
 Meloner, och Ananas, Pisang, och
 Och kanske, för No. skuld, mid
 De swäljde en lefwande Östra ibland.

4.

Äf Östron, och Frukt blir man
 Så plumpt utur Källan, att nä-
 Men blef af sitt slappande, kraft.
 Så modstulen, nertvswag, och söm.
 Att Unga Grefwinnan med trå-
 Swor högt öfwer denna förstöran-
 de Drick.

5.

5.

En Midsommars-Dag i en Myr-
 then. Berceau,
 Då Adam sof Middag, och Ewa såg på —
 Såg Ewa på långt håll den glöd-
 gande Rankan;
 Och föll par Bricole på den lockli-
 ga Tantan,
 Att prompt slå ut Watten ur
 Muggen där stod,
 Och fylla den åter med Drufwor.
 nas Blod.

6.

När Adam war fullsöfd, så där
 flockan Sju,
 Han grev efter Muggen förbi om
 sin Fru —
 Men knapt den förträffliga smaken
 Han kände
 Förrän han brast ut i sitt nyktra Elände,
 "Swad f", Min Grefwin-
 "na! Se watten är Rött"
 "Och smakar, förtrollande luf-
 ligt och Sött!"

7.

7.

Grefwinnan, som re'n smakat
 Saften i mjugg,
 Bröt än flera Druswor, och full-
 de Hans Mugg;
 Och knappast hann Dset till Gref-
 liga Hjernan,
 Förr'n Hjertat blef varmt för den
 tjugande Lärnan,
 Och följande Matten, det påstås,
 Min Wän!
 Att Ewa precist kände Adam igen.

8.

En Sommar kom Egendoms Her-
 ren sjelf dit,
 Att granska Sitt Gods, och För-
 pagtarens Flit;
 En slig Revision på Hans Gods
 stundom hände,
 (En Grefskapet ägde det blott på Arrende,)
 Och Följden af denna Wiste
 blef helt forrt;
 Patronens Skogswaktare för-
 de Dem borrt!

9.

9.

Så tog Deras Herrlighet plöts-
 ligt Sitt Slut,
 Och Ugarn sin Trågård ej mer
 hörde ut —
 De wandrade sedan som Andra
 Migranter;
 Med Sexton Par Anor, men knapt
 om Contanter,
 Men Grefwen beständigt behöll
 till sin Graf,
 Sin smak för den Dryck, som
 hans Fru honom gaf.

10.

Då Lyckan se'n började blifwa
 Conträr,
 De dränkte i Muggen Sin Lef-
 nads Bestvär;
 Och alltid, så ofta Pokalen De tömde
 De strart i sitt Eden tillbaka sig drömde; —
 Och Adam åt Ewa som grufwade sig,
 Skrek; "Där har Du Muggen!
 Drick, Kåring, och tig!"

II.

II.

Sist dog Han, se'n först Testa:

Fast allt, utom Källarn, betyd.
mente Han gjort,

de ej stort.

Där råder han allom: att älska och dricka
Att pråsa sin Drufwa, och klappa

sin Glicka;

Och slutar med följande märkliga Ord:

"För Bålen, och Soffan är
Människan gjord!"

